

Nr 463

Av herr **Wachtmeister**, om *ändring av bestämmelserna om införsel av djur.*

Veterinära införselkungörelsen den 21 november 1958 (SFS 1958:551) har enligt 1 § »— — — till syfte att förebygga att genom införsel av djur och vissa andra varor djursjukdomar, som äro smittsamma eller kunna nedärvas, inkomma i riket eller här vinna ytterligare spridning. Härjämte åsyftas att hindra för rikets fauna skadlig inplantering av utländska djurarter.

Med djur avses i denna kungörelse allenast däggdjur och fåglar — — — — —.»

Enligt samma kungörelse 5 § må införseltillstånd vägras endast där så prövas nödigt för tillgodoseende av det i 1 § angivna syftet.

Genom ändringar (SFS 1966:289 och 1969:342) har senare föreskrivits att samråd mellan veterinärstyrelsen och naturvårdsverket skall äga rum i ärenden rörande tillstånd till införsel för utplantering såvitt rör ägg och andra djurslag än fisk, rom och kräftor.

I ett nyligen inträffat fall ansåg sig veterinärstyrelsen med anledning av dessa bestämmelser nödsakad medge import av »dvärgugglor» till en burfågelfirma trots naturvårdsverkets avstyrkan och trots att man icke kunnat få klarhet ens om vilken fågelart det rörde sig om. Vetenskapen känner nämligen icke till någon art med namnet »dvärguggla».

Episoden har blottat två brister i veterinära införselkungörelsen.

För det första bör uppställas som villkor för att en införselansökan över huvud taget skall behandlas att sökanden på ett otvetydigt sätt angivit det vetenskapliga namnet på den djurart ansökan gäller.

För det andra bör även internationella naturskyddssynpunkter beaktas, så att hänsyn till andra länders fauna må kunna motivera ett avslag på en ansökan om tillstånd till införsel. Det kan ju knappast anses tilltalande, om vi i vårt land genom att tillåta handel med sällsynta djurarter äventyrar effekten av skyddsåtgärder för samma arter i deras hemland.

I det aktuella fallet kände man som sagt icke till arten, men rent allmänt kan sägas att alla småugglor överallt är så sällsynta att ingen handel med dem bör uppmuntras; med sådan följer boplundring och olaga fångst. Det är därför högeligen önskvärt att veterinärstyrelsen får befogenheter att avslå införselansökningar i flera fall än som nu är möjligt.

Vikten av den internationella sidan av saken kan ytterligare understrykas

genom en hänvisning till Internationella fågelskyddsrådets (ICPB) Europakonferens i Ungern 1968, varvid enhälligt antogs i resolution bl. a. följande:

2. SKYDD FÖR ROVFÅGLAR OCH UGGLOR

ICPB:s Europakonferens 1968

Konstaterar att rovfåglar och ugglor står inför en högst oroväckande nedgång.

Rekommenderar berörda regeringar

att som en brådskande angelägenhet genom lagstiftning

a) ge alla rovfåglar och ugglor — utan undantag, inkl. deras bon och ägg — lagligt skydd hela året,

b) förbjuda export och import av alla rovfåglar och ugglor samt deras ägg, med undantag för sådan ut- och införsel som sker på licens; sådana licenser skall utfärdas av regeringen själv och bara av skäl som godkännes av ifrågasvarande regering

att större ansträngningar görs för att genom upplysning och utbildning av allmänheten skapa bättre förståelse och uppskattning av dessa fåglars ekologiska roll och estetiska värde inte minst genom utnyttjande av moderna massmedia, särskilt radio- och TV-program.

Under hänvisning till vad ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära sådan ändring av veterinära införselkungörelsen, att införseltillstånd må vägras

- 1) om arten av det djurslag som avses ej entydigt angivits,
- 2) om hänsyn till djurartens sällsynthet i annat land eller andra internationella synpunkter så kräver.

Stockholm den 27 januari 1970

Hans Wachtmeister (m)